

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΜΑΪΟΥ 2022.

*«Των αγίων μυροφόρων γυναικών,
έτι δε Ιωσήφ του εξ Αριμαθαίας και
του νυκτερινού μαθητού Νικοδήμου»
Ιωάννου του Θεολόγου αποστόλου
και ευαγγελιστού, Αρσενίου οσίου
του μεγάλου.*

έτος 15^ο Τεύχος 649

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ (Μάρκ.15-43,6-8)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

« Και δη οψίας γενομένου, επεί ην Παρασκευή, ο εστί προσάββατον, ελθών Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, ευσχήμων βουλευτής, ός και αυτός ην προσδεχόμενος την βασιλείαν του Θεού, τολμήσας εισήλθε προς Πιλάτον και ητήσατο το σώμα του Ιησού.».

Τρίτη Κυριακή του Πάσχα γνωστή και ως Κυριακή των Μυροφόρων και η Αγία μας Εκκλησία προβάλλει τα πρόσωπα, τα οποία διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην Ανάσταση

του Χριστού. Πρόσωπα τα οποία πρέπει να αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση στη ζωή μας, γιατί οι πράξεις τους, πράξεις τόλμης, θάρρους και αγάπης αποτελούν βασικό στοιχείο στην προσωπικότητα του κάθε ανθρώπου.

Σε δυο ομάδες προσώπων αναφέρεται η σημερινή Ευαγγελική περικοπή. Η πρώτη ομάδα αποτελείται από δυο άνδρες , τον Ιωσήφ από την Αριμαθαία και τον Νικόδημο, που πρωτοστάτησαν στην ταφή του Κυρίου. Η δεύτερη ομάδα αποτελείται από τις Μυροφόρες γυναίκες, μαθήτριες αφοσιωμένες του Χριστού, που ήλθαν για να αλείψουν με μύρα το σώμα του Χριστού. Αυτές ήταν και οι πρώτες που άκουσαν το Ευαγγέλιο της Ανάστασης του Χριστού.

Κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτών των προσώπων ήταν η **τόλμη** και το **θάρρος** τους. Πράγματι στα ιερά αυτά πρόσωπα των ανδρών και γυναικών και στην παράτολμη και ηρωική πράξη τους τιμούμε τις δυο αυτές αρετές τους. Είναι χαρακτηριστικός ο λόγος του Ευαγγελιστού Μάρκου για τον Ιωσήφ: **«τολμήσας εισήλθε προς Πιλάτον και ητήσατο το σώμα του Ιησού»**.

Ποια είναι αυτά τα ιερά πρόσωπα που τιμούμε σήμερα; Και τι γνωρίζουμε για το καθένα; Πρώτο πρόσωπο ο Ιωσήφ που καταγόταν από την Αριμαθαία , μια πόλη της Ιουδαίας που βρισκόταν βορειοδυτικά της πόλης των Ιεροσολύμων. Ήταν διακεκριμένο πρόσωπο της Ιουδαϊκής κοινωνίας **«αγαθός και δίκαιος»** (Λουκ.23,50), **«πλούσιος»** (Ματθ. 27,57) και **« προσδεχόμενος την βασιλείαν του Θεού»** (Μαρκ.15,43). Είχε χρηματίσει μυστικός μαθητής του Ιησού , **« κεκερυμένος δια τον φόβον των Ιουδαίων»** (Ιω. 9,38).

Ο Ιωσήφ στην καταδικαστική απόφαση εναντίον του Χριστού είχε μειοψηφήσει **« Ουκ ην συγκατατεθειμένος τη βουλή και τη πράξει αυτών»** (Λουκ. 23,51). Ο από Αριμαθαίας Ιωσήφ μπήκε σε μεγαλύτερο κίνδυνο, όταν αποφάσισε να πάρει το σώμα του Χριστού, την ώρα που οι στενοί μαθητές του Κυρίου είχαν διασκορπιστεί, για το φόβο των Ιουδαίων.

Διακεκριμένη προσωπικότητα ήταν και ο Νικόδημος. Υπήρξε **« φαρισαίος και άρχων των Ιουδαίων»** (Ιω. 3,1), και μέλος του μεγάλου συνεδρίου (Ιω.7,50). Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης μας διασώζει μια νυκτερινή συνάντηση του Νικοδήμου με το Χριστό κι ένα θαυμάσιο διάλογο που διεξήχθη ανάμεσά τους. Μπροστά στο Ιουδαϊκό συνέδριο ο Νικόδημος

υπερασπίστηκε τον Ιησού και γι' αυτό τον βρίσανε σαν να ήταν Γαλιλαίος. (Ιω.7,51-52).

Το έργο των δύο ανδρών ήταν να ενταφιάσουν το σώμα του Ιησού σε τάφο δικό τους. Όμως επειδή ήταν Παρασκευή και πλησίαζε το Πάσχα των Ιουδαίων, το Σάββατο ενταφίασαν βιαστικά το σώμα του Κυρίου, χωρίς να τον αλείψουν με μύρα.

Ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος δεν ήταν μόνο φίλοι του Χριστού, που διαπίστωσαν με τα μάτια τους πως ο Ιησούς πέθανε και ενταφιάστηκε. Η μέριμνά τους για το νεκρό Χριστό ήταν πράξη αγάπης για τον αγαπημένο τους φίλο και διδάσκαλο, αλλά και ανθρωπιστικό καθήκον προς Εκείνον, που είχε υποφέρει για χάρη της ανθρώπινης σωτηρίας.

Η δεύτερη ομάδα ήταν οι μυροφόρες γυναίκες. Οι κυριότερες από αυτές ήταν επτά. Η **Μαρία η Μαγδαληνή, η Σαλώμη, η Ιωάννα η γυναίκα του Χουζά, επιτρόπου και οικονόμου στο παλάτι του Ηρώδη, η Μαρία και η Μάρθα, αδελφές του Λαζάρου και η Μαρία η γυναίκα του Κλωπά, αδελφή της Θεοτόκου**», σύμφωνα με τον Ευαγγελιστή Ιωάννη «**Ειστήκεσαν δε παρά τω Σταυρώ του Ιησού η μήτηρ αυτού και η αδελφή της μητρός αυτού Μαρία η του Κλωπά**» και η **Σωσάνα**. Ήταν και πολλές άλλες, όπως λένε οι Ευαγγελιστές Λουκάς και Ματθαίος, περί τις εβδομήντα, αλλά δεν υπήρχε λόγος να γραφούν τα ονόματά τους.

Αυτά είναι τα ιερά πρόσωπα που τιμούμε σήμερα. Στους δύο πρώτους άνδρες ανήκει το έργο του ενταφιασμού του τιμίου σώματος του Κυρίου. Μέσα στην εγκατάλειψη του Ιησού από τους πολλούς ο Ιωσήφ, καθοδηγούμενος από τη συναίσθηση του χρέους προς το Μεγάλο νεκρό, τολμά και παρουσιάζεται στον Πιλάτο και του ζητά την άδεια ενταφιασμού του σώματος του Κυρίου. Μαζί με το Νικόδημο αποκαθηλώνουν το σώμα, Του προσφέρουν τις τελευταίες νεκρικές στιγμές και τον ενταφιάζουν.

Το ίδιο έργο προσπαθούν να συμπληρώσουν την επομένη μέρα οι μυροφόρες γυναίκες. Υπερνικώντας την έμφυτη γυναικεία δειλία, με περίσσιο θάρρος και τόλμη «**όρθρου βαθέος**» ξεκινούν για τον τάφο του Κυρίου, για να συμπληρώσουν τις ελλείψεις της εσπευσμένης

ταφής. Αντί όμως να αλείψουν με αρώματα το σώμα του Χριστού, τι ευτυχία! Είναι οι πρώτες που μαθαίνουν από στόματος Αγγέλου ότι ο Χριστός αναστήθηκε και όχι μόνο το έμαθαν είδαν το Αναστημένο Χριστό, σαν μορφή επιβράβευσης για την πίστη και την ανδρεία τους.

Οι μυροφόρες και οι δυο επιφανείς άνδρες μας δίδουν με την ηρωική τους πράξη ένα παράδειγμα τόλμης και θάρρους σαν πολύ μεγάλη αρετή. Χρειάζεται θάρρος για να πιστέψει κανείς, ιδιαίτερα σήμερα στην εποχή μας, που η απιστία απειλεί να γίνει της μόδας, που η άρνηση παίρνει και δίνει, που ο υλισμός και ο ευδαιμονισμός κυριαρχεί στη ζωή των περισσότερων ανθρώπων. Ας συνοψίσουμε τα μηνύματα που δίνουν στον καθένα από μας αυτά τα ιερά πρόσωπα

Πρώτο μήνυμα είναι η ομολογία του ονόματος του Κυρίου, ότι είμαστε μαθητές Του, χωρίς να ντρεπόμαστε ή να διστάζουμε να το ομολογήσουμε. Όταν οι άλλοι Τον εγκαταλείπουν εμείς στεκόμαστε κοντά Του, όταν οι πολλοί Τον ξεχνούν εμείς να τρέξουμε, όπως οι μυροφόρες κοντά Του, με θάρρος και τόλμη.

Δεύτερο μήνυμα είναι η πίστη, δηλαδή να πιστεύουμε και να εναποθέτουμε την ελπίδα μας στην πρόνοια του Κυρίου.

Τρίτο μήνυμα είναι η τόλμη και το θάρρος τους. Ενώ οι μαθητές του Κυρίου φοβήθηκαν και κρύφτηκαν κι έτσι δεν έγιναν οι πρώτοι μάρτυρες της Ανάστασης, σε αντίθεση με τις Μυροφόρες, οι οποίες πίστεψαν και τόλμησαν να Τον δουν πρώτες, αλλά και να μεταφέρουν πρώτες και χωρίς φόβο στον κόσμο το παιδρό μήνυμα της Αναστάσεως.

Ας μιμηθούμε το παράδειγμά τους για να πλημμυρίσει και η δική μας ψυχή από το φως της Αναστάσεως, την οποία θα μαρτυρούμε καθημερινά με τον τρόπο της ζωής μας έως της τελευταίας μας πνοής. Μακάρι, λοιπόν, ο Αναστημένος Κύριος να μας αξιώσει όλους να απολαύσουμε την πραγματική και αιώνια χαρά της Αναστάσεώς Του και να γίνουμε μάρτυρες και της δικής μας ανάστασης με τόλμη και θάρρος. Ο Απόστολος του Κυρίου μας διαβεβαιώνει: **«Ου γαρ έδωκεν ημίν ο Θεός πνεύμα δειλίας, αλλά δυνάμεως και αγάπης και σωφρονισμού»** (Β΄ Τιμ. 1,7).

Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη!